

NA SLOVÍČKO

Naši učitelia tak, ako ich nepoznáte! Tentokrát s **Danielou Kubincovou**

Ako trávite voľný čas?

Vždy som milovala pohyb – začínala som plávaním a športovou gymnastikou, pokračovala volejbalom. Potom prišlo čaro vysokohorskej turistiky, to pretrváva, hoci po úraze lezenie vystriedala veku primeraná turistika. V posledných rokoch ma teší aj obyčajná robota v záhrade.

Aký je Váš vzťah k umeniu?

Literatúra a umenie – je dobre, keď záujem sa stane povolaním. Dnes je toľko nových druhov umenia a kníh sú plné obchody, že si človek ťažko vyberie. Snažím sa vstrebať toľko, aby ma to neprevalcovalo: výberovo dobrý koncert, predstavenie, film. Zaujímavá výstava, kniha. Vekom som sa „zamilovala“ do poézie, poviedok. Stále si vravím, že by som sa mala vrátiť k vlastnej tvorbe, možno predsa len napíšem ten román ...

Čo o Vás málokto vie?

Čo o mne málokto vie? Som introvert, milujem ticho a dokážem byť sama so sebou.

Aká bola Vaša cesta k učiteľstvu?

Cesta bola zložitá... Ešte na začiatku maturitného ročníka som snívala o medicíne. Napriek tomu, že som chodila do humanitnej gymnaziálnej triedy v rodných Piešťanoch s povinnou maturitou z dejepisu, pridala som si maturitu z chémie. Zmaturovala som na výbornú, hoci v tom čase už bolo jasné, že prihlášku som si podala na filozofickú fakultu do Bratislavy, odbor estetika. Prečo? Za všetkým treba vidieť človeka. Od septembra nastúpil na našu školu učiť nový učiteľ slovenčiny a estetiky, dnes uznávaný profesor Univerzity Komenského v Bratislave, Ladislav Čúzy. Všetko bolo jasné. Oživil môj záujem o hudbu, literatúru, film. Na prijímacie pohovory sa mi zrazu zišla aj ĽŠU a violončelo. Z toto vyplýva aj jedna z mojich rád: **všetko, čo človek robí, má nejaký zmysel a niekedy sa to až časom vynorí ako zúčtovateľné.**

Pôvodne som si myslela, že budem pracovať v nejakej redakcii, akadémii. Svadba zmenila nielen môj stav na vydatá, ale aj bydlisko. Už 42 rokov žijem v Žiline a blízkom okolí. Dalo by sa povedať, že som okrem materskej školy učila na všetkých vzdelávacích stupňoch. Od prvých skúseností na textilnom učilišti, ktoré ukázali, ako som nepripravená do reálnej praxe. Potom nasledoval druhý stupeň základnej školy s dvojročnou náročnou skúškou na prvom stupni, kde učiteľ musí dokázať učiť všetky predmety. Rada som sa vrátila k svojej slovenčine a telocviku, ktoré som vtedy učila! A veľmi rada som neskôr využila možnosť učiť na našej škole.

Zmenili by ste nejaké svoje životné rozhodnutie?

Popri všetkých záujmoch, plnohodnotnom živote v stálom rodinnom kruhu s manželom a tromi deťmi a tiež rôznym počtom psov musím napísať, že som si dobre vybrala. Povolanie aj záujmy. **Život nie je iba o jednej rovnej ceste. Všetky odbočenia treba prijať, nakoniec sa aj tak ukáže, že boli potrebné, veľa nám dali..**

Aké zmeny v školskom systéme navrhujete?

Dnes sa veľa hovorí o novej dobe, potrebných zmenách v škole. Covid ukázal, že sa aj tak treba vrátiť k základným zručnostiam podľa Komenského... Primerane veku zo všetkého a sociálne zručnosti.

Aké chyby ste si všimli u študentov / rodičov / učiteľov?

Študent podľahne myšlienke, že nič nevie a vzdá sa predčasne. Učenie je cvičenie!

Rodičia podľahnú myšlienke, že dieťa musí byť vo všetkom geniálne. Geniálne je ponúknuť možnosť a podporu.

Učitelia podľahnú myšlienke, že všetky deti musia vedieť všetko na výbornú. Lebo inak sú oni zlí učitelia.

Osemročné gymnázium reálne splnilo moje predstavy o učiteľskej profesii. Jeden rok som mala možnosť mať prednášky a cvičenia aj na vysokej škole, ale nebolo to ono. Chýbal mi každodenný kontakt so žiakmi, bežný študentský deň.

Všetko bola výborná skúsenosť, odporúčala by som ju všetkým pedagógom. Každý stupeň je náročný, dôležitý a najmä nevyhnutný. **To je moje druhé odporúčanie: skúsenosť je neprenosná.**

Prečo sú Vaše predmety dôležité?

Moje predmety sú predmety „každodennej potreby“.

Slovenčina! Každý Slovák by mal vedieť primerane používať rodný jazyk, zvlášť ak sa pohybuje v prostredí, ktoré si to vyžaduje. Vtáka poznáš po perí, človeka po reči...Verím, že slovenčina zostane naďalej jazykom myslenia, literatúry aj jazykom medziľudských vzťahov.

Estetika, umenie - veľmi ma mrzí, že náš školský systém dlhodobo nevie nájsť správnu cestu, ako umenie sprostredkovať v škole. Mám pocit, že sa k umelecko-výchovným predmetom správame ako k prírodovedným: buď ich milujeme, alebo nenávidíme. Škoda, pretože všetci ráno „ladíme“ svoje oblečenie, počúvame „svoj“ typ hudby, páči sa nám nejaké auto. Vieme, ako by mal vyzeráť náš byt či dom... A k tomu súladu nás vedie umenie a veda o umení.

Etika - predmet, ktorý som si vybrala neskôr. Neľutujem. Obohatil ma o iný pohľad na ľudí. Rovnako ma priviedol k práci výchovnej poradkyne. Boli to roky sebavzdelávania a poznania, že nič nie je iba čierne alebo biele. Nájsť východisko si vlastne musí aj tak človek sám, ostatní ho môžu vypočúť a poradiť mu, aby nemal pocit samoty a zlyhania. Niet nad radu: **každý deň sa začína novým ránom, čo bolo včera, bolo včera.**

